

[Foged.]

som sådan ikke af sine indsamlede midler kunne gå i gang med at drive et arbejde i det fremmede, og fik derfor fra Sømandsmissionens kredse tilsagn om, at de ville yde en særlig indsats for at skaffe de nødvendige midler til arbejdets optagelse og årlige drift.

Samtidig blev Sømandsmissionens love ændret således, at et arbejde i udlandet kunne drives. Iøvrigt havde man siden 1927 haft et hjem i Grimsby, i første række beregnet for danske fiskere, men naturligvis også for danske søfolk i almindelighed. Dette arbejde var en ganske naturlig forlængelse af linien af sømandshjem langs Jyllands vestkyst med et hjem i Grimsby, hvor fiskerne samledes efter endt fiskeri i Nordsøen.

Sømandskirken i Lissabon var noget nyt, men man mente for sagens skyld at burde sige ja til opfordringen fra Sverige, og efter at have ført forhandlinger med Dansk Sømandskirke i fremmede Havne blev vejen givet fri til påbegyndelse af arbejdet efter et fællesmøde.

Da man var bekendt med, at der til andet udlandsarbejde i Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke blev ydet tilskud til præstearbejde, mente man i bestyrelsen, at man også fra Sømandsmissionens side burde indsende en ansøgning. En sådan blev indsendt den 16. september 1949, og ministeriet svarede den 7. oktober 1949, at ministeriet i hvert fald ikke for tiden så sig i stand til at stille forslag om ydelse af tilskud. Der er senere indsendt yderligere 4 ansøgninger, men svaret har stadigvæk været det samme: at man ikke for tiden ser sig i stand til at yde tilskud.

Man har nu i 7 år haft en sømandspræst i Lissabon og har derfor erfaring for stationens betydning, ikke alene i Lissabon og Portugal, men også for den danske koloni i Madrid. Der er imidlertid på finanslovsforslaget for 1956—57 ikke optaget nogen bevilling til lønning af sømandspræsten i Lissabon. Det kan næppe være på grund af økonomiske forhold, at man ikke har foreslået bevillingen, da ydelserne til de to andre institutioners virksomheder i udlandet er steget betydeligt fra år til år. At institutionen, der driver sømandskirken i Lissabon, hedder Indenlandsk Sømands-

mission, skulle jo heller ikke i realiteten være nogen begrundelse for ikke at yde tilskud til denne virksomhed, for som jeg allerede har nævnt, har stationen i Lissabon jo sin særlige baggrund.

Fra nordisk side har der været vist megen interesse for Lissabonkirken, idet man fra svensk side år efter år har sendt en svensk præst til Lissabon som afløser i ferietiden, ligesom man i år har haft en præst udsendt i 4 måneder, heltud-lønnet fra Sverige. Der er en meget betydelig nordisk koloni i Lissabon — heraf alene over 100 danske. Det kan endvidere oplyses, at der er et skibsanløb i Lissabon på ca. 450 skibe årlig, og foruden skibsbesøg ydes der naturligvis en vidtstrakt tjeneste for søfolk, både i form af arrangementer af udflugter og besøg på hospitaler. Sømandskirken har et årligt besøg af 5 000—6 000 mennesker og udfylder altså en betydelig opgave.

Jeg håber derfor, at den højtærede kirkeminister vil se på sagen med velvilje og finde udveje for støtte til arbejdet i lighed med den støtte, der gives Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke i fremmede Havne.

Herudover har jeg nogle bemærkninger til den højtærede minister for offentlige arbejder.

For ca. $\frac{3}{4}$ år tilbage rejste en deputation fra den lille vestjyske fiskerby Thorsminde til København for at få en ordning vedrørende besejlingsforholdene ved Thorsminde sluse.

Gennem en række år har man i ministeriet for offentlige arbejder været klar over, at tilsandingen af Sdr. Nissum Fjords udløb var et problem, der krævede en løsning, da den sejlrende, som til daglig kunne holdes i orden ved fjordvandets udskylning, var af så ringe bredde og så ringe dybde, at besejlingen med fiskerbådene ofte var livsfarlig. Man havde ved tidligere lejligheder for at få ordentlige besejlingsforhold stillet fiskerne i udsigt, at der „engang“ ville blive bygget en moleforlængelse. Da dette arbejde imidlertid lod vente på sig, opsøgte en kreds af fiskere daværende minister for offentlige arbejder, hr. Carl Petersen, for at høre om mulighederne for en snarlig løsning af problemet. Under disse forhandlinger fremkom den tanke, at man i stedet for at bygge en dyr mole — man havde